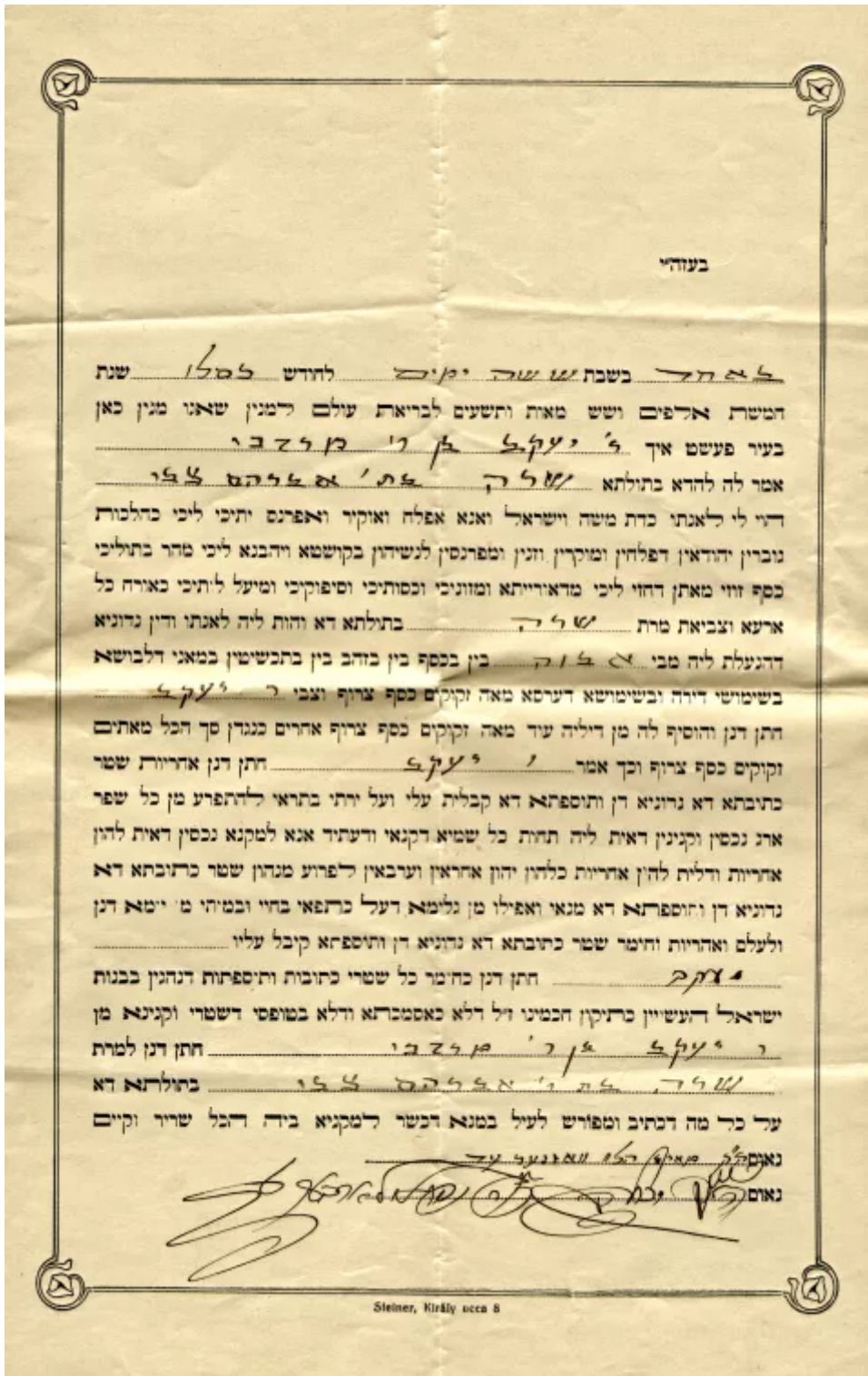

Hámos Imréné Ketubája

Ez a ketubánk a férjemmel. 1929 decemberében volt az esküvőnk a Dohány utcai zsinagógában. Ott laktunk a VII. kerületben. Akkor már nem a Dob utcában laktunk, hanem a Károly körút 9-ben. Reggel volt az anyakönyvvezetőnél az esküvő, és utána volt a templomi. Szép esküvőm volt, nagy esküvőm volt. Meg nem tudom mondani, hányan voltak ott, de a legközelebbi hozzátartozók, nagyon sokan. Az Imre részéről eljött az édesanyja, az összes nagynénje, a testvérei, a testvéreinek a gyerekei, nagyon sokan voltak. A polgári iskolai tanárnőm és osztályfőnököm, Bán Gézáné nagyon kedvelt, és nagyon odavolt, hogy férjhez mentem, és az egész volt polgári iskolai

osztályt elhozta. Nászajándékba kézimunkákat kaptam az osztálytól. Nagy ebéd volt fönt a lakásban. 20-30 ember legalább volt az esküvő után a lakáson. A nagyszobában két hosszú asztal volt. De hogy mi volt az ebéd, már nem tudom. Nagyon szép ruhám volt. Hímes selyem, középkék, hosszú ujjú, és gyönggyel kivarrt gallérja és mandzsettája volt. Akkor az volt a divat, hogy a szoknya eleje rövidebb volt, a háta hosszabb, nem földig érő, de hosszú. A mostohaanyám bátyjának és a feleségének nőruhaszalonja volt, de elegáns, nem konfekció, hanem kimondottan szalon, és ők csinálták. De fizetni kellett érte. Nem volt igazi nászút, az első estét a Royal Szállóban töltöttük. Mi eljöttünk az esküvői ebédre, és a Royal Szállónak akkor volt az úgynevezett Pálmakertje, és ott találkoztunk a három unokabátyámmal, akik Imrének is unokatestvérei és legjobb barátai voltak. Ott találkoztunk és beszélgettünk, és egy éjjelt ott töltöttünk. Utána Mátyásföldre jöttünk ki. Mert a házat már előbb megvettük, és be volt rendezve majdnem teljesen. Volt egy nagy bőrönd, és tele volt rakva porcelánnal, üveggel, a menyasszonyi csokrom benne volt. Nem tudom már megmondani, hogy mi minden. Az édesapám autójával mentem az esküvőre, és ebbe az autóba pakoltunk aztán be pár nappal az esküvő után. A Károly körút 9. egy átjáróház volt, az egyik oldala a Károly körútra, a másik a Rumbach utcai templomra nézett. És ott a Rumbach utcai kapunál állt a kocs, és oda lett föltéve a szőnyeg, meg a sok minden holmi. És elmentünk Mátyásföldre. Kiértünk, és a bőrönd sehol. Ottfelejtettük a kapunál. A bőröndben belül benne volt a Dob utcai cím. Mert ezzel utazgattunk, meg a szüleim is, ha mentünk Balassagyarmatra, és benne volt a név és a cím. De ez még nem elég, a szerencse az volt, hogy a mi Dob utcai lakásunkba apuka fiatalabbik nővére, a Giza néni költözött be. És a becsületes megtalálók kinyitották a bőröndöt, és látták, hogy ez nászajándék lehet, ott volt benne a menyasszonyi csokor, és föl vitték oda. És így került meg minden, amit teljesen elveszettnek hittünk. Ezt senki nem gondolta volna.